

Georg Radow

Georgius Radovius ... In Academia Rostochiensi Ad Hunc Actum Decanus ... Ad Disputationem Inauguralem Dn. Bernhardi Petrin ... Ad diem XXIV. huius mensis Novembris habendam ... Rectorem ... invitat : [P. P. Rostochii sub sigill. Facultatis d. 8. Novembr. A.O.R. M. D.C.LXVIII.]

Rostochii: Kilii, 1668

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn74005838X>

Druck Freier Zugang

Pfandauflösung

RU jun. 1668.

Georg Radovius, M.

Bernhard Petri, Rat

aus Prag

GEORGIUS RADOVIUS,

J.U.D. & Prof. Publ.

FACULTATIS JURIDICÆ
IN ACADEMIA ROSTOCHI-
ENSI ADHUNC ACTUM

DECANUS

Suo & Dnn. Collegarum Nomine

Ad

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

DN. BERNHARDI PETRI.

SCHLESWICENSIS;

Ad diem XXIV. hujus Mensis Novembris

habendam.

Magnificum DN. RECTOREM, Amplissi-

um Utriusq; Reipubl. Senatū & cœteros

omnes omnium ordinum Cives Academicos

ac Literatos

Reverenter, officiosè & amice invitat.

ROSTOCH II, Typis Johannis Kilii, Acad. Typogr.

L. B. S.

Leganter non minus quam verè prudentissimus ANTI-
STHENES, interrogatus aliquando: Quænam res urbibus certissimum portenderet exitium? respondit: *Quando nullum esse potest bonorum & malorum discrimen*, h. e. quando neq; sceleribus condignæ constituuntur poenæ, neque virtutibus sua sunt præmia & honores. Quod enim duobus hisce quasi fuleris salus omnis Reipublicæ, atque etiam incolumitas, potissimum nitatur & subsistat, communis non minus quam vera omnium Politicorum est sententia; quam gravissimo suo suffragio etiam approbavit Ulpianus JCrus, *Bonos non solum metu poenarum, verum etiam præmiorum exhortatione efficiendos esse*, statuens per l. 1, §. 1. ff. de J. & J. Arque ut ea saltem, quæ dicta sunt de Honoribus, quippe quos Clarissimus CANDIDATUS, in cujus gratiam hæc abs nobis scripta, veluti debitum eximie suæ eruditionis & virtutis præmium, ab Amplissima nostra Facultate Juridica, non tam efflagitat, quam modestissime expetit, aliquanto curatius demonstremus; certum omnino est, atque indubitatum, quod, qua in Civitate non magnus tribuitur Virtuti honos, in ea quoq; optimus Civitatis status stabilis atque firmus esse non possit. Quemadmodum

modum enim melior & beatior Reipublicæ forma excogitari nulla, imò ne fingi quidem potest, quam est illa, quæ constat ex Viris non *indoci*, h. e. respectu Civitatis suæ, verum absolute & simpliciter bonis Virtute, & quales in sola ARISTOCRATIA dari, author est Philosophorum summus Aristotèles 4. Politic. 7. : Ita, teste ingeniosissimo Elegiorum Principe. 2. de Ponto. Eleg. 3.

Non facile invenies multis è millibus unum,

Virtutem pretium, qui putet esse sui.

Ipsè decor recti, facti si præmia desint,

Non movet, & gratis pœnitet esse probum.

Nutrium enim (ut Cassiodorus lib. 2. Epist. 16. ait) præmiorum exempla Virtutes, nec quisquam est, qui non ad summam nitatur ascendere, quando irremuneratum non relinquitur, quod conscientia teste, laudatur. Ut adeo non nisi sapienter à Romanis ædes Honori atq; Virtuti gemella facie junctim esse locatas, eoq; nihil aliud ostensum fuisse dicas, quam quod ibidem honorum debeant esse præmia, ubi apparerent virtutum merita. *vid. Alex. ab Alex. 2. Gen. dier. 4. planè ad mentem Theodosii, Arcadii & Valentiniani, qui merentibus virtutum præmia convenire, rescripserunt in l. 4. C. de stat. & Imagin.* Imò & sacratissimi Imperatoris Justiniani; nisi quod, quæ in genere de omnis generis virtutum æstimatoribus cultoribusq; alii statuerunt, hic ad bonarum artium, & Jurisprudentiæ præprimis studiosissimos, appli-

ccc

cet potius quam restringat; dum iis, qui summa ope
 atque alacri studio, DEI gubernatione, Legum do-
 ctrinam ea via, quam ipse aperuit, vel tradere vel etiam
 discere haud pigrabuntur, maximum decus in omne
 seculum, Iustitiæ itidem & Reipublicæ administratio-
 nem gratiosissime pollicetur atq; promittit in *S. ult. f.*
proem. & constit. Omnem reipub. nostr. S. 11. de ration. &
method. jur. doc. ad Antecessores. Inde laudatissimo Im-
 peratorum consilio introductum est, ut, qui egregios
 in studiis suis fecere progressus, certis honorum gradi-
 bus & titulis Academicis exornentur, docente *Limneo de*
Jur. Pub. lib. 8. cap. 8. n. 2. quorum sectatores consuevi-
 mus appellare *Candidatos*: voce non heri aut nudius
 tertius nata, sed quæ Urbi æternæ, *Ammian. lib. 14.* imò
 omnium Civitatum ac nationum, adeoq; totius terra-
 rum orbis Capiti, Romæ l. 1. s. 10. *C. de V. f. E. s. ult. f.*
de satisdat. c. beati 37. 11. quest. 7. in fin. originem suam
 debeat. Dicti autem *Candidati* olim fuere à veste can-
 dida, quemadmodum Regum Babylonix atq; Ægypti
 familiares, à purpurea, quam gerebant, veste, purpu-
 rati, *authore Tertull. lib. de Idololatr.* quâ induti in publi-
 cum progrediebantur, vel quo ab aliis internosceren-
 tur; vel ad denotandam eorum integritatem; cum
 solus hic color sincerus habeatur ac purus, minimeq;
 inquinatus; quemadmodum & alias hominem sim-
 plicem ac bonum, quiq; antiquis moribus est, atque si-
 ne fraude, *candidum* vocamus, *notante Passerat. in com-*
mentar. ad Tibull. ad differentiâ nigri, h. e. improbi, mo-
 ribus

ribus ingenioq; infidi, per ea quæ notat Lambin. ad illud
Horat. lib. 1. Sat. 4.

Hic niger est, hunc Tu Romane caveto.

Vel quod in petendis honoribus in tunica sine toga ad
comitia descenderent, ut prospici ab omnibus posset,
eos argentum vel aurum non ferre, quo Cives corrup-
perent, *vid. Alex. ab Alex. lib. 3. gen. dier. cap. 17. Limn. all.*
loc. n. 4. Neque etiam Candidati omnes unius fuerunt
generis, sed quot fere dabantur magistratus, tot etiam
illorum species. Habemus namq; *Candidatos Prætu-
ra & Consulatus* apud Tacitum *Anal. 1. Candidatos quæ-
storios*, apud Sueton. *in vit. Claud.* *Candidatos Principis*
apud eund. *in vita August.* qui alias *Candidati Caesaris*
quoq; sunt dicti quibusve non erat magnopere sup-
plicandum ob Principis commendationem, docente Bu-
dæo in *annotat. ad ff. part. post. pag. 107.* Ita quoq; Cicero *ad*
Quint. Fratrem mentionē facit *Candidati Tribunitii, &*
Prætorii. Imò ipsi etiam Quæstores dicti fuerunt Can-
didati, ut late probat *Panciroll. in not. Imper. Oriental. c.*
72. quod vel propterea notari meretur, quod hoc offi-
cium Tribonianus Pamphylus egregie & summa cum
laude administraverit, quicquid etiam Triboniano-
Mastyges in contrarium ganniant. Neque porro Can-
didati nomen in illis substitit, qui magistratum ambie-
bant, sed ad alias quoq; res transferri postmodum sve-
vit. Ita enim *Eloquentia Candidatum* Quintilianus illum
vocat, qui ad Eloquentiam adspirat: & Plinius *in Paneg. Traja-
no dicta. Candidatum immortalitatis & glorie*, qui gloriam & im-
morta-

mortalitatem appetit. Quandoquidem autem jam olim apud Romanos prensando & blandiendo modum Candidati egrediebantur, ita ut tota quandoq; insumerentur patrimonialia; ideoque varii huic malo positi sunt obices. Inde enim nata contra nundinationes & conciliabula prensandi causa instituta, *Lex Pætelia*; & adversus largitores *Bæbia Emilia*; quin & *Cornelia Fulvia*, quæ prohibebat, ne suffragia donis ac muneribus emerentur; & *Maria*, quæ pontes in comitiis angustos fecit, ne cui suffragatori ad rogandum locus in iis pateret, teste *Cic. de LL. Successit deinde Lex Fabia*, quæ de numero sectatorum egit, & aliæ quamplurimæ, quas recenset Paulus Manutius *lib. d. LL. Roman. Alex. ab Alex. d. l. Sigon. lib. 2. de jud. cap. 30. Gruch. de comit. Roman. lib. 1. cap. 30.* Animadvertendum deniq; , observatam præprimis, in illis Romanorum Candidatis fuisse, vitæ ac morum integritatem; id quod innuit *Cic. pro Milon.* inquit: *Omnia, non modo quæ reprehendi palam, sed quæ etiam obscure cogitari possunt, timeamus: Rumorem, fabulam fictam, falsam perhorrescimus; ora omnium atq; oculos intuemur. Nihil enim est tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile, quam voluntas erga nos, sensusq; civium; quia non modo improbitati inscuntur Candidatorum, sed etiam in rectè factis sepe fastidiunt. Et quamvis immutata postmodum Reipublicæ formâ, hanc creatorum magistratuum curam, cum aliis hujuscemodi muneribus, Principes (non abnuentibus tamen Patribus, qui his tandè sese liberari molestiis gaudebant teste *Tacito 1. Anal. 15.*) ad suâ curâ pertraxisse, indeq; factum fuisse constet, ut non tantum ipsa *Lex Julia de Ambitu Romæ* deinceps non vigeret, *authore Modestino in l. 1. pr. ff. ad L. Jul. Ambit.* verum etiam spes omnis præcluse reliquis Candidatis fuerit, uti refert *Svetonius in vit. Aug. cap. 56.* Nihilo tamen minus & ab his nonnisi dignos, & ad deferendum ipsis officium idoneos, fuisse commendatos, probabile fit ex eo, quod ipse etiam Augustus liberorum suorum aliquem commendans, præclarissima hæc semper verba adjecerit:*

SI

SI MERE BUNTUR, *authore eod. Sueton. d. l.* Nisi & hæc quoq; ab
 Augusto in speciem magis, quam ex animi sententia dicta, pre-
 cesq; credamus fuisse tales, *quibus*, uti loquitur Tacitus 4. Hi-
 stor. 46. *contradici non posset.* Quicquid autem hujus sit, non
 licet jam nobis, habita, sive temporis, sive etiam instituti nostri
 ratione, hoc argumentum pluribus tractare. Redundum
 potius eo tandem erit, unde digressi sumus. Non ostendit se
 Amplissimo Ordini nostro Candidatum supra jam laudatus
 Dominus BERNHARDUS PETRI, Schlesvvicensis, sed ita
 professus est, ut & ultro utriq; tam Morum quam Eruditionis
 examini, *ex præscripto l. 7. C. d. Prof. & Med.* sese obtulerit, ratus:
 Non recti sed perversi esse animi, quærere gloriam & nolle pro-
 bari; Maxime cum non ignoraret, quod, qui sententiis & sus-
 fragiis adeptus est, honestus & honoratus demum videatur.
veluti scribit Cicero in Bruto de clar. Orator. Privatum ergo,
 atq; sic satis rigorosum examen ante mensem & quod excurrit,
 peractum est feliciter: publicum habebitur, DEO volente, ad
 diem hujus Mensis 24. in quo pariter ac in superiori, cuius vel
 exploranti vel auscultanti, eam, liberarum disciplinarum ac
 artis imprimis æqui boniq; noster demonstraturus est, uti spe-
 ramus, notitiam, quæ sufficiat ad probandum, se illum esse,
 quem profitetur. Sane, non nisi egregia quævis nobis promit-
 tunt, tum gravissimum Inauguralis suæ, quæ est DE JURE
 RELUENDI, Dissertationis, argumentum; tum etiam ipsa uni-
 versorū studiorū ratio, quæ ab ineunte ætate ad hæc usq; tem-
 pora sic satis belle se habuit. Postquam n. Patre NICOLAO PE-
 TRI, præfecturæ cujusdam Ducatus Schlesvvicensis, *Morslir-
 chen* quæ appellitari consuevit, inspectore ac administratore fi-
 delissimo, & Matre AGNETA Ottersen / egregio sexus sui or-
 namento, Anno 1643. in lucem editus fuisset, primaq; huma-
 nioris literaturæ tyrocinia Gluckstadii deposuisset, missus post-
 modum est Lubecam, ubi per integrum triennium fidelissima
 Domini Johannis Polzii, hodie Scholæ Lubecanæ Pro-Recto-
 ris

ris dignissimi, informatione usus, tantos in studiis suis fecit progressus, ut, cum paucula quædam, quæ ad tractandas res Academicas desiderari forte poterant, ex institutione Viri plurimum Reverendi atq; Clarissimi, Dn. M. Georg. Henrici Burchardi, Ecclesiast. Schlesvvic. meritissimi, accessissent, dignus judicaretur, qui ad Academiam Helmstadiensem mitteretur; Cujus consilii nunquam eum pœnituit, cum haud contemnenda, tam in Philosophia Practica, quam in Jure Ultroq; ibidem jecerit fundamenta; ductus ad id opera Excellentissimorum Virorum, puta Hahnii p.m. Wernerii, Binnii, Eichelii, Glœseri & Conringii, aliorumq; quorum nomina charta jam capere requirit. Huic valedicens Altorfium Noricorum se contulit, cœptaq; sua studia feliciter continuavit, usq; dum insperata Dn. Patruelis morte domum revocatus, ad Athenæum nostrum Balthicum accederet: Ubi telam alibi cœptam ex voto tandem absolvit, postquam lectionibus tam publicis quam privatis, aliisq; Exercitiis Academicis, indefinenter studio, per integrum quadriennium laudatissime vacasset, Disputationemq; publicam proprioque Marte conscriptam, DE JURE SACRO, præmisisset. Hæc est summa eorum, quæ à Dn. Candidato accepimus, audivimus, imò & ipsi vidimus; nec, quod quidem huc referri mereatur, amplius quicquam restat, nisi publica & ad 24. hujus Mensis diem, ut dixi, ineunda pugna. Omnino enim hocce certamen alma Themis exigit, antequam decernatur gloria & DOCTORALIS COROLLA.

Uti vero hic actus eo reddatur illustrior, ego, meo Amplissimæq; Facultatis nomine, Magnificum Dn. RÆTOREM, Amplissimum utriusq; Reipublicæ Senatam, Excellentissimos omnium Facultatum Doctores, Licentiatos, Verbi etiam Divini Ministros, Philosophiæ Magistros, quiq; præterea Musarum castra sequuntur & Jus amant, ea quæ par est observantia atq; humanitate invito, etiam atq; etiam rogicans, uti sepositis gravioribus suis negotiis, actui huic publico interesse, benivolâsq; tam linguas quam aures Candidato nostro præbere haud dedignentur, certissima spe freti, nos nullo unquam tempore hujus in nos collati beneficii futuros esse immemores. Valete P.P. Rostochii sub sigillo Facultatis d. 8. Novembr. A. O. R. M. DC. LXVIII.

cium. Ex quibus principiis resolvenda etiam erit altera
proposita fuit, quaestio; Utrum dissentiat *Carpz. all. Lib. 5*
vid. Pruckman, V. 2. resp. 20. n. 41. Brunnem, in l. all. 2.
empt. & vend. in fin.

XXI. In debiti porro summam computantur etiam im-
pign. & hypoth. ibiq. *Brunn.* quas quis bona fide, tam in
etiam sua, ad alium tamen ex speciali conventionione alie-
natura, utiliter facit. *Carpz. J.P.F. p. 3. c. 31. d. 9. num. 4.* ut
endi locum habere non possit, priusquam & hæ fuerint
8. pr. ff. d. pign. act. l. 39. §. 1. ff. d. minor. l. 16. ff. d. addit.
ff. d. Cond. indeb. l. 58. d. Leg. 1. Neque attenditur, an qu-
impensurus fuisset minus, si rem habuisset, nec ne, quin-
impensam factam esse utiliter. *arg. l. 27. §. 4. ff. mand. D.*
num. 113. Quia ratio naturalis non patitur, ut cum jactu-
fiat locupletior, l. 14. ff. d. cond. indeb. l. 207. ff. d. R. 3. du-
res relucenda impensis illis melior facta; cum non suffic-
pensum esse, nisi etiam res sit meliorata, per ea, quæ docet
gior. part. 5. membr. 4. num. 11. & 16. ubi hoc, tanquam
quod decusum, notandum esse monet, & impensæ de-
deratæ. l. 25. ff. d. pign. act. *Brunn. in l. 7. C. eod.* Quas in-
que referendum est, quod emptor sub pacto de retrove-
mii nomine ex prima venditione dedit. *Carpzov. §. Resp.*
p. 2. I.P.F. const. l. d. 23. & 24. vel in structuram ædificio-
rum, non vero pro adjiciendis agris, atque agricolis adse-
dit, docente *Dn. Mey. d. l. n. 113. & 114.*

XXII. Temporis denique in reuisionis forma quæ-
sta mentio, quia pactis quandoque & communiter fere-
quem terminum reuicio ita adstringitur, ut vel ad cer-
pus, nec ultra, concedatur, vel etiam ante tempus deter-
re non liceat. Id quod in casu pacti de retrovendendo
Inter empt. & vend. pulcherrime demonstrat *Perez. in C.*
Berl. p. 2. cond. 2. n. 96. De pignore vero illiusque reuicio-
pta agitur in l. 39. ff. d. pign. act. & l. 2. C. eod. it. in l. 2.
quam ex l. 16. d. pign. act. recte explicat *Carpz. §. Resp. 12.*
tit. n. 1. & novissime Brunnem. in all. l. 2. ibid. conf. th. §. num.

XXIII. Finis Juris relucendi est, ut restituatur res,
sessio saltem, si scilicet pignus reuisionis objectum fue-

the scale towards document

B9 C9 A8 B8 C8 A7 B7 C7 01 02 03 10 09

11

16

17

18

20

A5

B5

A2

B2

C2

A1

B1

C1

09A

mm

inch

mm

inch

mm

inch

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.